

det ærede Medlem. Jeg tror, at af de forskjellige Afgifter, som for Tiden danne Hovedindtægten ved Kjøbenhavns Havn, er Accisen den, der er mindst uheldig, og den, som man kan have mindst Betænkelighed ved fremdeles at lade bestaa i flere Aar, saa længe det er nødvendigt for Havnens rette Udvikling. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at bringe i Erindring, at de to Hovedindtægtstilber, foruden Bolværkspengene, jo bestaa af denne Havneaccise og de saakaldte Havneavgiftspenge. Den sidste af disse Afgifter har den Ulempe tilfælles med Skibsavgiften, som vi forleden Dag behandlede, at den beregnes efter Skibsrum, altsaa uden Hensyn til Værdien af de Varer, der ind- og udføres af Skibene, medens derimod Accisen i det Væsentlige er fastsat under Hensyn til Varernes Værdi, og derhos til et saa lille Beløb, at den neppe kan indgaa i Varernes Pris, og i alt Fald kan man med Bestenlighed sige, at dens Ophævelse ikke kan bringe nogen Nedsættelse i Varernes Pris. Jeg skal eksempelvis anføre, at Accisen for Sukker er 6 Dre pr. 100 Pd., altsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Dre pr. 10 Pd., saa at der neppe vil kunne være Tale om, at Ophævelsen af denne Accise vil kunne bringe Prisen paa Sukker ned. For Stenkul er Accisen $\frac{1}{2}$ Dre pr. Td., og det er altsaa ligeledes et Beløb, som ikke vil kunne komme Konsumenterne til Gode, selv om Afgiften falder bort. Den hviler derfor væsentlig paa Handelsstanden, og det er navnlig dens Ordspører i Borgerrepræsentationen, som staar i Spidsen for Oppositionen mod denne Afgift, og som mest levende har udtalt sig for dens Ophøj; men den samme Mand har nu i Landstinget og i Landstingets Udvalg sluttet sig til den Opsættelse, at det dog vilde være rigtig under Hensyn til de bestaaende Forhold i Havnen at indvømme denne Accises Bestaaen fremdeles for et Tidrum af i alt Fald 5 Aar. Spørgsmaalet er i Landstinget navnlig gjort afhængigt af, hvorvidt denne Indtægt kan siges at være nødvendig for Kjøbenhavns Havn til Tilveiebringelsen af en rigtig Balance mellem dens Indtægter og Udgifter. Disse Beregninger skal jeg nu ikke komme ind paa, thi de bero paa en meget vanskelig Afgjørelse af, hvad der maa siges at være de ordinære og de ekstraordinære Havneudgifter for Kjøbenhavns Havn; men hvad jeg vil gjøre opmærksom paa, er, at selv om der kunde paavises fra de seneste Aar et tilsyneladende Overflud for Havnen, medens den har havt Accisen, saa er det i Virkeligheden ogsaa kun tilsyneladende, thi man har jo kun kunnet udføre de store Arbejder ved Havnen i de sidste 15 Aar ved tillige at stifte Gjæld, og bortset fra den Gjæld, som Havnen overtog ved Kjøbet af Larsens Plads, som jeg tror beløb sig til $\frac{1}{2}$ Million Kroner, har Havnen desforuden en Gjæld til Kjøbenhavns Kommune af cirka 800,000 Kr., som den efterhaanden har paadraget sig ved Gjemmesførelsen af disse Arbejder. Jeg tror saaledes, det

maa siges, at denne Afgift fremdeles vil være nødvendig i flere Aar for at tilveiebringe en virkelig Balance og sætte Havnen i Stand til at foretage de Arbejder og de Udviklinger, som Tidsforholdene kræve. Naar jeg nu i Forbindelse med et andet Medlem har foreslaaet at forlænge Fristen til 3 Aar i Stedet for som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) til 1 Aar, er Grunden netop den, at jeg ønsker at bringe Havnen ud over den uundgaelige Usikkerhed i hele dens Tilstand, som vil fremkomme ved en saa kort Begrændsning. Det vil nemlig let kunne stille sig saaledes, at man ikke tør paabegynde de Arbejder, der egentlig skulde paabegyndes i det kommende Aar, fordi man ikke veed, om man vil beholde disse Indtægter i de nærmeste Aar, og derfor vil kunne udsætte sig for at maatte afbryde dem af Mangel paa de fornødne Midler. Jeg tror ogsaa, at en sliq Overveielse som den, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds ønsker af Havnens Stilling og Indtægter, maatte vanskeligt vil kunne føres igennem i det Tidrum af 1 Aar, som er nævnt her. Jeg skal tillade mig at henvisse til, at det Spørgsmaal, som er reist i det foreliggende Lovforslag, vistnok er blevet reist i betimelig Tid; men at det har taget saa lang Tid med Forhandlingerne paa de forskjellige Stadier, som det har maattet passere, at vi nu alligevel staa i Folkethinget med en meget kort Frist til at bringe Loven i Stand, hvis ikke Acciseavgiften skal bortfalde af sig selv. Sagen var først i Borgerrepræsentationen, og Borgerrepræsentationen har afgivet sin Betænkning over Spørgsmaalet i September 1878; men desuagtet er Sagen ikke naaet til os før nu. Satte man kun en Frist af 1 Aar, saa frygter jeg for, at det vilde gaa paa lignende Maade, saa at man i Slutningen af næste Aar vilde staa under et lignende Tryk og ikke kunne sfsænke Sagen den Overveielse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds ønsker. Jeg skal derfor meget anbefale at gaa ind paa det af os stillede Underændringsforslag om at forlænge Fristen til 3 Aar. Jeg skal endnu kun for at fjerne enhver Misforstaaelse gjøre opmærksom paa, at dette er en Sag, der ikke i mindste Maade interesserer Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har desværre saa godt som ingen Indflydelse paa Havneforholdenes Udvikling og Ordning; det er en meget begrændset Indflydelse, den har paa de ekstraordinære Arbejder, der skulle foregaa, og det interesserer ikke særligt Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, om Tidsfristen for denne Afgifts Opdræven forlænges eller ikke; for dens pekuniære, finansielle Status er det den aldeles ligegyldigt. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at skøndt det ganske vist maa erkjendes, at den Tilstand, hvori Kjøbenhavns Havn befinder sig, og dens større eller mindre Evne til